

วารสารชัยภูมิปริทรรศน์ Journal of Chaiyaphum Review

ปีที่ 3 ฉบับที่ 3 (กันยายน – ธันวาคม 2563)
Vol. 3 No. 3 (August – December 2020)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นวารสารตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิชาการ บทความวิจัย บทความทวิทัศน์หนังสือ และบทความวิชาการประเภทอื่นๆ
2. เพื่อเป็นสื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เชิงวิชาการของนักวิจัยและนักวิชาการทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ
3. เพื่อเป็นวารสารเสนอองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนานุรักษ์ตามหลักการศึกษา เชิงพุทธศาสนาและศาสตร์ต่างๆ
4. เพื่อพัฒนาวารสารให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาและเป็นการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพผลงานการวิจัยและบทความทางวิชาการทางพระพุทธศาสนาและศาสนาต่างๆ รวมทั้งปรัชญาให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน TCI

เจ้าของ

กองบรรณาธิการวารสารชัยภูมิปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ เลขที่ 97 หมู่ที่ 14 บ้านโนนเหลียม ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ 36000 โทรศัพท์ 082-134-1049, 082-443-9987

ที่ปรึกษา

พระพรหมบัณฑิต, ศ.ดร.

พระเทพภาวนาวิกรม

พระราชปริยัติกวี, ศ.ดร.

พระเทพปวรเมธี, รศ.ดร.

พระราชสีมาภรณ์

พระราชปริยัติมุนี, รศ.ดร.

พระราชสีมาภรณ์

พระโสภณรัตน์บัณฑิต, รศ.ดร.

พระสุธีรัตนบัณฑิต, รศ.ดร.

พระครูปริยัติกิตติธำรง, รศ.ดร.

พระมหาสมบุญ วุฑฒิโกโร, รศ.ดร.

รศ.ดร.สุรพล สุยะพรหม

ผศ.ดร.สุรพล พรหมกุล

ราชบัณฑิตกิตติมศักดิ์, กรรมการมหาเถรสมาคม

เจ้าคณะจังหวัดชัยภูมิ

อธิการบดี

รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร

รองอธิการบดีวิทยาเขตนครราชสีมา

คณบดีคณะพุทธศาสตร์

รองอธิการบดีวิทยาเขตนครราชสีมา

รองอธิการบดีวิทยาเขตขอนแก่น

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

รองอธิการบดีฝ่ายกิจการทั่วไป

อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐศาสตร์

บรรณาธิการ

พระศรีสังฆญาณมุนี, ดร.

บรรณาธิการผู้ช่วย

พระมหาวิฑูรย์ สิริเมธี, ดร.

ดร.พูนศักดิ์ กมล

นางสาวกมัยธร มงคลกุล

กองบรรณาธิการ

พระเมธีสุตาภรณ์, ผศ.ดร.

พระครูสังวรวิริยกิจ, ผศ.ดร.

พระครูใบฎีกาหัสดี กิตตินนโท, ผศ.ดร.

พระมหาปัญญาวรรวัฒน์ สิริภโท, ผศ.ดร.

รศ.ดร.ประเวศ อินทองปาน

ศ.ดร.วัชรระ งามจิตรเจริญ

ดร.กนกกรส ผลากรกุล

ผศ.ดร.ตามใจ อริสุทธิโยธิน

อัญชลี ยุคล ณ อยุธยา

ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความ

พระครูสุตภักตธรรม, ดร.

พระมหาหมวันทร์ ปุริสุตโต, ผศ.ดร.

พระมหาวิฑูรย์ สิริเมธี, ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประธานกรรมการมูลนิธินายแพทย์สุจินต์ ผลากรกุล.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ

ผศ.ดร.ปัญญา คล้ายเดช	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ
ดร.ปรธกร ปุระกัน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ
ดร.กาญจพงศ์ สุวรรณ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ
ดร.พูนศักดิ์ กมล	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ
ดร.ทวี เลี้ยวประโคน	คณะศาสนาและปรัชญา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ดร.กฤตสุขชิน พลเสน	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ดร.มนัสวี ศรีนนท์	สถาบันนวัตกรรมการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยมหิดล

ฝ่ายจัดรูปเล่ม/สมาชิกวารสาร

พระมหาวิฑูรย์ สิทธิเมธี, ดร. ดร.พูนศักดิ์ กมล นางสาวกมัยธร มงคลกุล

พิมพ์ที่

วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เลขที่ 97 หมู่ที่ 14 บ้านโนนเหลื่อม
ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ 36000 โทรศัพท์ 082-134-1049, 082-443-9987

บทบรรณาธิการ

วารสารฉบับนี้ ก็ได้รับความสนใจจากนักวิชาการหลายๆ หน่วยงาน และยังได้รับความอนุเคราะห์ตรวจพิจารณาบทความจากผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อย 3 หน่วยงานในทุกฉบับที่ทางสถาบันได้ขับเคลื่อนงานวารสารเรื่อย จึงนับว่าเป็นเรื่องที่น่าอนุโมทนาและดีใจเป็นอย่างยิ่ง และในปีนี้ทางกองบรรณาธิการก็จะได้มีโอกาสส่งวารสารเข้าประเมินเพื่อเข้าฐาน TCI ต่อไป ทั้งนี้ ฉบับนี้ก็ยังประกอบด้วยบทความวิชาการจำนวน 5 เรื่องเช่นเคย ดังนี้

1. เรื่อง **กลไกสู่การเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมไทย-เมียนมาร์: ไทยศึกษา พม่าศึกษาและศาสนศึกษา** โดย พระราชวรเมธี ลำพอง กลมกุล สรุปว่า บทความนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับกลไกสู่การเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมไทย-เมียนมาร์ด้านไทยศึกษา พม่าศึกษาและศาสนศึกษา ที่จะเป็นเครื่องมือในการสื่อสารเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมระหว่างไทยกับเมียนมาร์ โดยในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้วิธีการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยการสัมภาษณ์เชิงลึกและการสังเกตแบบมีส่วนร่วม กลุ่มเป้าหมายคือคณาจารย์และนักศึกษาหลักสูตรไทยศึกษา Yangon University of Foreign Language (YUFL) และพม่าศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร ผลการศึกษาพบว่า ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารระหว่างกันและกัน โดยภาษาไทย ภาษาพม่า ภาษาศาสนา และวัฒนธรรม เป็นลักษณะร่วมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน สู่ความเข้าใจ เข้าถึง และปรับตัวในสถานการณ์อย่างใหม่ที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมไทย-เมียนมาร์ และนำไปสู่ความเข้าใจ ความใส่ใจและการปรับตัว รวมทั้งเป็นกลไกในการดำเนินชีวิต การประกอบอาชีพและการอยู่ร่วมกันได้อย่างเหมาะสม

2. เรื่อง **การบริหารสถานศึกษาปฐมวัยเชิงพุทธตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น** โดย นิติพันธ์ อินทโชติ สรุปว่า บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการบริหารสถานศึกษาปฐมวัยเชิงพุทธตามหลัก ธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การบริหารสถานศึกษาปฐมวัยมีบุคคลที่เข้ามาเกี่ยวข้องหลายฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายข้าราชการการเมืองและฝ่ายข้าราชการประจำ การบริหารสถานศึกษาเกี่ยวข้องทั้งตัวเงินและการบริหารทั่วไป จึงจำเป็นต้องนำหลักคำสอนของพระพุทธศาสนา เพื่อไม่ทำให้เกิดความโลภความหลง อันจะนำไปสู่การเห็นแก่ตัวเพื่อดับทุกข์อย่างแท้จริง และหากนำหลักธรรมาภิบาลมาเป็นกรอบในการบริหารสถานศึกษาปฐมวัย ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ หลักความคุ้มค่า เพื่อให้การบริหารสถานศึกษาปฐมวัยประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ สามารถพัฒนาระบบราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลอย่างแท้จริง

3. เรื่อง **พัฒนาการของพระพุทธศาสนาอนัมนิกายแบบเวียดนามในประเทศไทย** โดย พระนภิน บุตติสาโร (ดวงร้อย) สรุปว่า บทความทางวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอนัมนิกายพระพุทธศาสนาแบบเวียดนามในประเทศไทย: ประวัติศาสตร์และพัฒนาการ ใช้วิธีการศึกษาจากเอกสารงานวิจัย ใช้การศึกษาด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ และการสังเกตในพื้นที่จริง ผลการศึกษาพบว่า อนัมนิกายเป็นนิกายทางพระพุทธศาสนาที่มีอยู่ในประเทศไทย โดยมีประวัติและพัฒนาการมาจากประเทศเวียดนามกว่า 200 ปี ที่ยังคงรักษาแบบอย่างอัตลักษณ์ทางด้านพระพุทธศาสนา วิถีและแนวทางในแบบตัวเองไว้ แต่ในเวลาเดียวกันก็ผสมกลืนกลายเป็นส่วนหนึ่งกับสังคมไทย อาทิ การแต่งกาย การสวดมนต์ และวัตรปฏิบัติในบางประการ ที่เอื้อประสานสอดคล้องกับการคงอยู่ในประเทศไทย อยู่ภายใต้การอุปถัมภ์สนับสนุนของสถาบันกษัตริย์และรัฐบาล มีโครงสร้างการปกครองตามแบบพระราชบัญญัติคณะ

สงฆ์ไทย และมีจำนวนวัดและพระภิกษุเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยยังคงมีการพัฒนาเจริญเติบโตเป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทยจนกระทั่งปัจจุบัน

4. เรื่อง **การพัฒนาชีวิตของผู้ประสบความสูญเสียตามหลักพุทธจิตวิทยา** โดย ปนัดดา สัพโส จุฬารัตนธรรม ณะแพทย์ สรุปว่า ความสูญเสียที่เกิดขึ้นในชีวิต ถือเป็นวิกฤตที่เกิดขึ้นกับทุกชีวิตเป็นเรื่องธรรมดา แต่การทำความเข้าใจกับความสูญเสียนั้นอาจทำความเข้าใจได้แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความมีภูมิคุ้มกันของแต่ละบุคคล การมีสติ ยอมรับกับการเปลี่ยนแปลง และสามารถลุกขึ้นมาเพื่อดำเนินชีวิตได้ต่อไป การนำหลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้ในการเยียวยาและการให้กำลังใจ ศาสตร์สาขานี้ที่มีชื่อเรียกว่า จิตวิทยาแนวพุทธ เป็นแนวคิดที่วางรากฐานอยู่บนแก่นคำสอนของพุทธธรรม อันได้แก่ สติปัญญา 4 และไตรลักษณ์ หลักธรรมเหล่านี้ล้วนมุ่งหมายที่จะสอนให้บุคคลเข้าใจถึงความเป็นจริงตามธรรมชาติของสรรพสิ่ง

5. เรื่อง **พระราชบัญญัติคณะสงฆ์** โดย ทิพย์ธิดา ณ นคร สรุปว่า ประเทศไทยถือว่าเป็นประเทศที่นับถือพระพุทธศาสนาเป็นส่วนมากพระพุทธศาสนาผ่านสังคมไทยมายาวนานพบว่าพระสงฆ์กับชาวบ้านมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมาจะเห็นว่าตั้งแต่อดีตผ่านมาจนถึงปัจจุบันพระสงฆ์เป็นที่ประชาชนต่างให้ความเคารพนับถือศรัทธา ในตัวพระสงฆ์มาตลอดเป็นระยะเวลาอันยาวนานเป็นพันปี บทบาทและความสำคัญของพระสงฆ์ในฐานะเป็นสืบทอดพระพุทธศาสนา มีความสัมพันธ์ระหว่างพระสงฆ์กับข้าราชการ และประชาชนทั่วไปตั้งแต่สมัยสุโขทัยเป็นต้นมา พระสงฆ์เป็นผู้ที่พุทธศาสนิกชนยอมรับความประพฤติว่าเป็นแบบอย่างที่ดีของคนในสังคม เนื่องจากพระสงฆ์เป็นบุคคลที่มีโอกาสศึกษาพระธรรมวินัย และนำพระธรรมวินัยมาปฏิบัติเพื่อการบรรลุนิพพานและเพื่อสั่งสอนให้บุคคลเป็นสมาชิกที่ดีในสังคม พระสงฆ์จึงได้รับการคาดหวังจากสังคมว่าควรประพฤติตนสอดคล้องกับพระธรรมวินัย พระสงฆ์ทำหน้าที่สำคัญในฐานะเป็นที่ปรึกษาของพระมหากษัตริย์ และบางครั้งสามารถนำเสนอทางเลือกของการตัดสินใจของพระมหากษัตริย์ พระสงฆ์ได้เข้ามาช่วยเป็นการเชื่อมทั้งผู้ปกครอง และประชาชนให้สามารถอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขบนพื้นฐานนำหลักการทางพระพุทธศาสนามาเสมอ แต่ก็ยังมีพระสงฆ์บางส่วนที่ประพฤติปฏิบัตินอกพระธรรมวินัยที่ยังความเสียหายต่อพระพุทธศาสนาและยังมีการกระทำความผิดต่อกฎหมายบ้านเมืองทำให้เกิดความเสียหายจึงมีการกำหนดโทษทางบ้านเมือง เพิ่มจากโทษทางพระธรรมวินัยอีกส่วนหนึ่ง คือพระราชบัญญัติคณะสงฆ์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทบรรณาธิการ	ง
สารบัญ	ฉ
กลไกสู่การเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมไทย-เมียนมาร์: ไทยศึกษา พม่าศึกษาและศาสนศึกษา (A Mechanism Towards Cross Cultural Learning of Thai-Myanmar: Thai Studies, Burma Studies and Buddhist Studies)	1
พระราชวรเมธี ลำพอง กลมกุล การบริหารสถานศึกษาปฐมวัยเชิงพุทธตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Administration of Early Childhood Educational Schools in accordance With the Principles of Good Governance of local Administration organizations)	16
ปนัดดา สัพโส จุฬารัตนภรณ์ ธนะแพทย์ พัฒนาการของพระพุทธศาสนาอนัมมิกายแบบเวียดนามในประเทศไทย (Development of Annam Niyaka Buddhism on Vietnamese Style in Thailand)	27
พระนภิน บุตธิสาโร (ดวงร้อย) การพัฒนาชีวิตของผู้ประสบความสูญเสียตามหลักพุทธจิตวิทยา (Life Development of the Victims According to Buddhist Psychology Principles)	42
ทิพย์ธิดา ณ นคร พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (Sangha Act)	52
นิติพันธ์ อินทโชติ จริยธรรมการตีพิมพ์บทความในวารสารชัยภูมิปริทรรศน์	61
การเตรียมต้นฉบับเพื่อการเสนอจัดพิมพ์ในวารสารชัยภูมิปริทรรศน์	63